

La darrera crisi de govern

El malestar sentit per la gran majoria d'espanyols, degut a l'actuació socialista del govern Azaña; el descontent motivat per les arbitràries disposicions de l'ex-ministre del Treball, en benefici sempre d'un dels dos importants sectors de l'obrerisme nacional; l'obstinació dels prohoms polítics que integraven aquell ministeri, en fer cas omís de les reflexions fetes pels caps dels partits d'oposició i d'altres personalitats que dins el republicanisme són destacades valors per la seva història política, i fins i tot d'important nombre de diputats afiliats als mateixos partits que col·laboraven amb el govern, no significava altra cosa, al nostre entendre, que una retenció indeguda del poder públic.

Els diputats dels diferents sectors que formaven la majoria parlamentària, anaven a Madrid a les votacions de *quorum* per la imposició dels caps compromesos íntimament amb el govern, però mai obeïnt a un franc desig general del seu partit (a excepció dels socialistes) i molt menys a llurs íntimes conviccions. Era, doncs, aquella majoria, el que podríem dir-ne una majoria artificiosa.

Per altra banda, és incontestable que el govern d'Azaña no comptava amb l'assentiment del poble. Era un govern que s'havia adjudicat la repulsa del país.

La revolució del 14 d'Abril no va ésser una revolució socialista. La revolució varen fer-la tots els partits republicans, amb la col·laboració del partit socialista i varen preparar-la—i per aquell fet varen ésser perseguides i empresonades—diverses personalitats de prestigi, militants en partits de dreta, centre i esquerra republicans, ajudats també de valuoses personalitats del socialisme. Això vol dir que aquella revolució va ésser una revolució republicana amb l'apoi dels socialistes; mai, repetim, una revolució socialista.

Si aquest fet històric és incontestable, écom podia imposar-se des d'un govern

fill d'aquella revolució republicana, una lluita de classes al país, perquè altra cosa no ha significat la darrera coacció socialista?

«Com podien sentir-se identificats a l'obra del govern aquells importantíssims sectors nacionals, factors decisius del triomf d'aquella revolució, que diàriament es veien becats i escarnits?

Azaña, perllongant excessivament el seu període de govern, es divorciava del republicanisme liberal espanyol. Els socialistes, imposant l'actuació ben defectuosa i arbitrària dels Jurats Mixtes—entre altres coses—rebutjava la convivència amb altre sector importantíssim de l'obrerisme nacional. I tots, conjuntament, amb un afany de retenció de poder, ben inexplicable, jugaven el «más difícil todavía», ferint els més respectables sentiments dels homes i oblidant-se de que la Justícia és la base ferma i indestructible on deuran edificar-s'hi els pobles que per guia voldran tenir la Llibertat, la Igualtat i la Fraternitat.

Obcecats per la folia de govern, no trobaven altre remei, per a les convul-

sions revolucionàries, — naturals en els primers temps d'un nou règim — que, o una llei de defensa de la República o el teatral espectacle de les deportacions estienques. No es recordaven que pel delinqüent hi ha la Llei i res més que la Llei; mot sagrat que, en ésser respectat des del poder, provocarà l'exemple i servirà de guiatge a aquells jutges i magistrats que sols volen tenir per norma de la seva actuació el Codi que les Corts els ha donat.

Nosaltres, que pas a pas havem seguit els neguits de la política i havem pogut copsar l'onada d'esperança que la solució de la crisi ha produït a tot el país, no dubtem pas que, esvaïts els dubtes, nobles o interessats, d'alguns militants de partits que avui col·laboren en el govern Lerroux, es decidiran a ajudar-lo a l'obra de reconstrucció de la vida econòmica del país.

Els catalans, que no sentin temences de cap mena.

El cap del partit radical ha declarat francament i noblement que respectarà i farà respectar l'Estatut que Catalunya, en us del seu perfecte dret, va donar-se i que ell va votar en el Parlament.

Els homes d'esquerra, que no dubtin. Lerroux té una història d'esquerrisme prou clara per a merèixer's llur confiança. Ben clar ha declarat que respectarà i farà complir la Constitució votada per les Corts, i això és prou.

Que cada partit, dins les seves organitzacions, prediqui l'amor a la República, a aquella República justa, liberal i fraternal que guiava els que varen fer la revolució del 14 d'Abril, sense odis ni rancúnies, i el fruit d'aquella revolució no es farà esperar. Els partits, els grans partits que han d'oferir al Cap de l'Estat solucions per a futures crisis, s'aniran organitzant i consolidant; i Espanya, passats aquests moments de turbulències i indecisions, farà la seva via cap al món gran, aquell món on sols hi tenen cabuda els pobles guiats pel Treball, la Cultura i la Justícia.

Envelats Artístics de Festa Major

Robes de Fantasia : Luxoses Calces

La Enveladora
★ del Vallès ★
(CASA XATO GRAN)

PREUS LIMITATS

Demanen pressupostos

Josep Umbert, 69

GRANOLLERS